

495354

CENS. SUCIU

ANUL II. ÉVFOLYAM

15 AUGUST 1928.

ORDINEA

A REND

APARE DE
DOUA ORI
PE LUNA

MEGJELENIK
HAVONTA
KÉTSZER

ABONAMENTUL PENTRU

INTREPRINDERI Lei 1000
PARTICULARI „ 500
PERSOANELOR FARA
AVERE GRATUIT

ELŐFIZETÉSI DIJ

VALLALATOKNAK 1000 LEI
MAGANOSOKNAK 500 LEI
VAGYONTALANOKNAK
INGYEN

SUMARUL

Asasinarea sufletelor in Rusia Sovietică	—	—	—	—	Pag.	1
Scisoare dela Viena despre tovarășii lui Bela Kuhn	—	—	—	—	„	3
In inchisorile sovietice	—	—	—	—	„	5
Se plânge M. O. P. R.	—	—	—	—	„	7
Libertatea presei și comunismul	—	—	—	—	„	9
Munca Ligei Antiimperialiste in China	—	—	—	—	„	11
Șase învățătoare in haremul unui funcționar sovietic	—	—	—	—	„	13
Situația mișcărilor comuniste	—	—	—	—	„	14

TARTALOMJEGYZÉK

Lélekgiykolás a Szovjetállamban	—	—	—	—	oldal	17
Bécsi levél Kun Béla munkatársairól	—	—	—	—	„	19
A bolsevikiek börtönében	—	—	—	—	„	26
Panaszkodik a M. O. P. R.	—	—	—	—	„	23
Sajtószabadság és kommunizmus	—	—	—	—	„	24
Az Antiimperialista Liga munkája Kinában	—	—	—	—	„	26
Tanítónők egy szovjet-tisztviselő háremében	—	—	—	—	„	28
A kommunista-mozgalom helyzetképe	—	—	—	—	„	30

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
CLUJ, STR. CLEMENCEAU 5.

Asasinarea sufletelor în Rusia Sovietică.

Apostolii roși știu foarte bine că domnia lor nu poate fi de lungă durată și din cauza aceasta ei își joacă pe față toate cărțile. Ei caută să salbătăcească cât mai mult masele populare și să strice tineretul, pentru că știu foarte bine că din rândurile unui tineret imoral vor putea recruta cele mai valoroase elemente comuniste. Din cauza aceasta ei caută să otrăvească tinerele suflete încă în fragedă tineretă, pornind o campanie împotriva sentimentelor morale ale părinților. Părinții imorali furnizează cele mai bune elemente pentru comunism. Extirparea sentimentului religios este numai un mijloc pentru atingerea scopului! Va trebui desființată și instituțiunea căsătoriei, pentru ca creșterea copiilor să ajungă în întregime în mâinile călăilor roși. Viața familiară este cetatea cea mai puternică împotriva comunismului. Orice propagandă sovietică tinzând spre slăbirea bazelor instituțiunei căsătoriei, în realitate tinde spre desființarea acestei cetăți.

Tovarășul care nu-și schimbă de pe o zi pe alta soțiile este taxat „prost” de către colegi. Sovietele expun femeea cu totul bunului plac al bărbatului. El o poate părăsi oricând, continuând traiul cu altă femeie. Copiii născuți din aceste căsătorii de durată scurtă ajung pe stradă și devin haimanale. Nu este adevărat că îi crește Statul. Ei colindă casele cerșind ca câinii alungați — se întrunesc apoi în cete și

se susțin din furturi și spargerii. Ceice în vârstă de abia câteva luni au fost duși în azile de Stat, la vârsta de 10 ani sunt deja haimanale ca și ceilalți, pentru că Sovietele la această vârstă fragedă îi aruncă pe drum să-și câștige singuri existența.

În timpul regimului bolșevist din Ungaria, ca și în Rusia Sovietică, copii de 14—16 ani se căsătoreau și divorțau. Toate se făceau foarte simplu. Atât căsătoria cât și divorțul trebuiau anunțate pur și simplu.

Comuniștii astăzi atacă mai ales în Austria instituțiunea căsătoriei. O serie întreagă de societăți de tot felul a fost înființată și la noi și funcționează în mod clandestin. Societățile acestea se numesc: „căsătoria roșie“ „amorul liber, „gândirea liberă“.

Copii din Rusia nu au voie să se gândească nici la părinți, nici la Dumnezeu. Ei trebuie să asculte numai de conducătorii Statului Sovietic.

Organizația școlară sovietică distruge încetul cu încetul sentimentul dragostei de părinți din copii, cari sunt învățați că un singur Dumnezeu există și acesta este conducerea Statului roșu. Există școli speciale la Moscova, în cari acești copii imorali sunt apoi crescuți pentru rolul de propagandiști, ori teroriști sovietici, viitori conducători ai Statului roșu. În Ungaria un astfel de băcțandru de 22 ani a fost șeful unui serviciu din ministerul instrucțiunii, iar substituiții lui erau copii de 17—18 ani, toți având salarii mari. În astfel de împrejurări nu mai este de mirare dacă o profesoară care astăzi în România are un oarecare rol în societatea minoritară, spunea odinioară următoarele fetițelor nevârstnice: „*Vă puteți da oricând bărbaților. Dacă nu vreți să faceți copii, veți face așa și așa. Dar dacă veți naște copii, să nu vă spăriați. Statul proletar se îngrijește de ei. Eu trăesc la fel!*“

La instituțiunea Notre Dame de Sion dela Buda-
pesta adesea intrau gardiștii roșii. Conducătorul lor
întrunea fetele tinere în sala festivă și le ținea dis-
cursuri despre problemele cele mai elementare și mai
drastice ale vieții sexuale. Intre altele el spunea fe-
țelor să părăsească mănăstirea și să nască copii pen-
tru statul proletar. Nu este important dacă acești
copii se nasc din căsătorie sau nu. Li se arătau feti-
țelor femei și bărbați desbrăcați și pentru a le dis-
truge total sentimentul de pudoare, li se explicau și
arătau diferitele organe. Fetite de 14—16 ani primeau
chestionare. Intre cele 20 de întrebări pe cari le con-
țineau aceste chestionare era și aceea: Când au avut
primul contact cu bărbați? Băieții asemenea trebuiau
să înscrie în chestionare când au avut de a face pri-
ma dată cu femei? In felul acesta vroiau să-și asi-
gure domnia imorală Sovietele din Ungaria. Acelaș
lucru îl încearcă acum la noi propaganda sovietică
clandestină. Societatea noastră să bage de seamă.

Doctrinile imorale și pestilențioase răspândite de
Soviete în toată lumea sunt semănate și la noi. Să
căutăm a distruge sămânța, înainte ca ea să dea
roade...

Scrisoare dela Viena despre tovarășii lui Bela Kuhn.

Conducătorii partidului social-democrat dela Viena
neagă cu multă hotărâre că ar avea legături cu Mos-
cova. Cu toate că partidul s'a spart în două, grupările
lui Dr. Bauer și Dr. Renner nutresc sentimente foarte
bune Moscovei și colaborarea lor cu Sovietele mici nu
este un lucru nou.

In anul 1919, când la guvernul Austriei se găseau

socialiștii, emisarii Sovietici se plimbau pe străzile Vienei ca la ei acasă. Comuniștii au încercat în anul acesta de două ori ca să pînă mîna pe putere. Repri-marea încercărilor comuniste a costat viața alor 5 oameni, iar alți 7 au fost grav răniți.

În luna August toți conducătorii comunismului maghiar s'au refugiat la Viena. Șeful guvernului de pe vremuri, Renner, nu numai că nu i-a pus în imposibilitate de a-și continua opera de distrugere, dar mai mulți dintre ei au fost admiși în partidul social-democrat unde ei și azi îndeplinesc funcțiuni bine retribuite.

Kunfi Zsigmond, comisar al poporului în republica lui Bela Kuhn este unul dintre cei mai bine văzuți colaboratori ai ziarului „Arbeiter-Zeitung“ dela Viena. Cei mai mulți cititori ai acestui ziar nici nu știu că Kunfi înainte cu 10 ani era încă inamic de moarte al social-democraților. În 15 Octombrie 1918 el a declarat din cuvînt în cuvînt următoarele : „Nu ne vom opri pînă nu vom înființa republica Sovietică și pentru aceasta nu avem nevoie de altceva decât de timp“.

Böhm Vilmos fostul ministru de război roșu este și el membru al partidului social-democrat din Viena. În întruniri publice el astăzi ține discursuri pentru socialiști.

Lezer Lajos fostul comisar al poporului astăzi se simte foarte bine în tovărășia socialiștilor. El este substitutul șefului de departament al părților anexate Austriei din Ungaria de Vest.

Till Ignac chelner și fost comisar al poporului este consilier de departament al părților anexate din Ungaria de Vest și conduce partidul social-democrat al regiunii amintite.

Wallisch Kálmán fost comisar și agent secret comunist azi este membru al adunării departamentului Stiriei și în partidul socialist are rol conducător.

Dr. Otto Neurath fostul conducător al regimului bolșevist din Bavaria astăzi este directorul expozițiilor dela Viena social-democrată și are salar princiar.

Am putea a continua lista coloane întregi. Cele două grupări astăzi se înțeleg tot atât de bine ca și în 1919. Elementele burgheze știu foarte bine că *Bela Kuhn* nu a fost trimis la Viena pentru a conduce acțiunea comunistă din Ungaria, ci pentru a forța lucrurile, ca Austria dela starea ei constituțională de azi să treacă la forma de republică Sovietică.

In închisorile sovietice.

Am avut ocaziune să ne ocupăm odată cu îngrozitoarea închisoare sovietică de pe insula *Solowski*. Insula aceasta se găsește în golful *Oniega* din Marea Albă și are o întindere de 266 km. pătrați. Timp de secole întregi insula a fost un loc de pelerinaj, unde cete de credincioși se rugau cu evlavie Sfântei *Fecioare făcătoare de minuni*. În mănăstirea mare de pe insulă locuiau călugări milostivi cari ași petreceau timpul în rugăciuni, luptând cu gerul cumplit care caracterizează această regiune nordică. În cele 6 biserici ale insulei ziua și noaptea se făcea serviciu religios pentru pelerini. Din această insulă pacinică *Sovietele* au făcut un loc de deportare, unde trimit miile de burghezi și social-democrați, cari nu sunt îndeajuns de agreați de către *Soviete*.

Despre această insulă prefăcută în insula groazei *Raymond Duguet*, un scriitor francez într'o carte recentă scrie lucruri înspăimântătoare.

Duguit însuși a fost arestat de către *Soviete* și deportat pe această groaznică insulă, pe care a petre-

cut 9 luni și a scăpat abia în luna Martie a acestui an. În luna aceasta, în momentul ce el a scăpat, scriitorul spune că insula avea 15.000 deținuți. Cea mai mare parte a lor erau deportați din motive politice. Azi însă ei nu sunt lăsați liberi, ci întemnițați ani de-a rândul fără să fie judecați. Este interesant de notat că din cei arestați numai 5% sunt intelectuali. 65% sunt muncitori social-democrați. Restul de 30% se compune din haimanale și prostituate, cari sunt implicate în diferite procese politice ori de spionaj. Marea majoritate a intelectualilor sunt preoți.

În clima aceea aspră de nord, nenorociții își fac singuri colibe de lemn. În biserici și în mănăstire sunt plasați păzitorii și conducătorii insulei. Trei sferturi din an clima este aspră polară, adesea luni de-a rândul frigul este de 30 grade. Deținuții în acest frig îngrozitor sunt nevoiți a dormi pe lavite înguste, făcute dintr'o scândură, dormind fără a avea cu ce să se acopere, extenuați de munca animalică la care sunt supuși. Fiecare dimineața, chiar dacă viscolul este cât de mare, ei sunt mânați cu biciul în pădure și nenorociții îmbrăcați în zdrențe muncesc până seara. Cei ce nu și-au făcut porția de lucru până seara, muncesc și noaptea. Cei ce lucrează încet, oboseți și slăbiți, sunt bătuți ca animalele. Numai aceia sunt scutiți de a munci, cari au temperatură de peste 39 grade. Cei ce se declară bolnavi și nu muncesc, iar temperatura lor nu atinge 39 grade, sunt împușcați.

În anul 1924 conducătorul insulei a făcut cu deținuți 1000 morminte, fiind sigur că contingentul de abia 5000 deținuți va da 1000 de morți. Câți vor fi murind oare azi, când numărul prizonierilor este întreg și tratamentul lor și mai neomenos.

Alimentarea deținuților se face în felul următor: dimineața primesc o jumătate de cană de zeamă neagră,

căreia i se zice că ar fi cafea. La amiază 150 grame de ceai și 150 grame pește afumat. Seara 200 grame zeamă de ovăz și zilnic 600 grame pâine neagră. Nici untură, nici carne nu primesc.

Iată regimul pe care îl recomandăm pentru comunistii din statele burgheze. Ar fi regimul sovietic, împotriva căruia ei nici un drept nu ar avea să se plângă.

Se plânge M. O. P. R.

Am arătat cititorilor cu ce mijloace caută „Mejdornitkoias Obchestvo Pomotdhi Revolutsioner“, prescurtat M. O. P. R. să se introducă în țările, cari au oprit propaganda comunistă. În ultimul timp organizația aceasta înființează asociații de tot felul cari la aparență sunt cele mai nevinovate și sub masca acestora caută să continue acțiunea ei criminală în diferitele state burgheze.

Planurile acestea ale organizației M. O. P. R. însă au dat faliment complet în toate părțile, pentru că serviciul de informațiuni excelent al Antantei Internaționale contra Internaționalei a III-a comunistă a făcut atente din bună vreme toate țările asupra pericolului iminent, încă din timpul când planul bolșevicilor nu era încă pus în aplicare.

De atunci M. O. P. R. ține noi și noi congrese la Moscova și se plânge împotriva „teroarei albe“.

Și ciudat lucru, că aceia, cari se plâng împotriva „teroarei albe“ sunt tocmai cei ce au asasinat mișelește mai bine de două milioane de oameni pentru simplul motiv că au fost denunțați de oarecare proletar, că „ar fi periculoși pentru statul comunist“.

Agenții speciali ai M. O. P. R.-ului au năpădit din nou lumea tocmai în momentul când se aud aceste voci plângătoare dela Moscova. În Franța au fost arestate 4 persoane, cari voiau să revoluționeze regiunile de pe Rin ocupate. Toți erau trimiși organizației M. O. P. R. Evident că M. O. P. R., auzind de arestarea agențiilor lui, protestează sus și tare susținând că Franța prin arestarea lor a violat drepturile și conștiința omului...

Pe urmă diferitele organizații de ajutor muncitoresc, cari se înființează prin străinătate și dintre cari unele au încercat să se introducă și la noi în țară, toate stau în serviciul M. O. P. R.-ului. Scopul lor este ca să se atragă la conducerea acestor asociații oameni cu înaltă situație socială cari însă fie că sunt naivi, fie că în fond sunt elemente subversive, pentruca sub masca lor comunismul să poată continua recrutarea de membrii noi. Încetul cu încetul asociațiile acestea urmau să întrunească toate elementele comuniste, urmând ca mai târziu acești comuniști să impună organizației directivele impuse de împrejurări. În tot cazul dacă în România organizațiile acestea nu au putut realiza nici un rezultat, aceasta nu s'a făcut pentrucă la noi nu s'ar fi pus pe lucru agenții M. O. P. R.-ului, dar vigilența autorităților noastre a zădărnicit planurile lor.

În statele burgheze emisarii M. O. P. R.-ului unul după altul au fost arestați și aruncați în închisoare. Dar mâna Sovietelor se întinde departe și mai ales banul lor corupe tot pe unde ajunge. Pentru punerea în libertate a agenților M. O. P. R.-ului deci sunt sacrificate fonduri imense, din cari îndeosebi anumită presa consumă mult de tot. Dar în lupta aceasta M. O. P. R. va mai avea de înregistrat încă multe surprize neplăcute, pentrucă societatea burgheză înțelege să se apere cu toată îndârjirea împotriva pericolului roșu.

Libertatea presei și comunismul.

Măsurile de poliție relative la presă, puse în aplicare de către statele burgheze au provocat o agitație foarte vie în rândurile comuniștilor, cari consideră aceste măsuri ca îngrădiri ale libertății convingerilor, cari împiedică orice progres și se bazează numai pe forța statelor feudale-aristocratice, cum le zic comuniștii. Dar acești simpatici indivizi nu judecă la fel când este vorba de măsurile luate de către Soviete față de presă. Ori la ei acasă teroarea aplicată față de presă este înspăimântătoare, lucru care nu le place să li se arunce în față. Și pentruca să ne mai slăbească domniile comuniști cu morala, să vedem cari sunt libertățile de presă în Rusia Sovietică.

După revoluție primul lucru pe care l'au făcut comisarii poporului a fost că ei *au desființat libertatea presei*. Prin decretul din 17 Octombrie 1917 se iau măsuri extrem de aspre față de presă, iar în luna Noiembrie dreptul de a edita ziare a fost declarat monopol de stat. În luna Decembrie apoi a fost înființat *Tribunalul revoluționar extraordinar pentru delictele de presă*. Această epocă a revoluției rusești Maxim Gorki foarte bine o caracterizează, numindu-o „perioada decretelor“.

În luna Martie a anului următor apoi toate infracțiunile în materie de presă au fost predate competenței tribunalelor ordinare, cari au strâns de gât orice libertate de conștiință.

În luna Octombrie a aceluiaș an a fost oprită apariția tuturor ziarelor, în afară de organul oficial bolșevist. Nu a existat nici gazetă zilnică, nici revistă literară ori de specialitate, care să fi servit alt scop decât pe acela al bolșevismului. Biurocrația sovietică a produs un nou organ pentru administrarea produ-

selor de presă, așa zisul „*Gossondarstvennoie Izdafelstvor*“, fără de a cărei autorizație și cenzură nici o publicațiune nu poate apărea în Rusia Sovietică.

Articolul 18 din Constituția sovietică spune dealtfel: „proletariatul își înființează presa lui împotriva capitaliștilor, cari pe teritoriul statului Sovietic nu vor putea edita nici un fel de imprimat“. În consecință ei nici nu se pot apăra.

La 6 Iunie 1922 apare un nou decret relativ la presă. Prin acesta se înființează direcțiunea cărților și imprimatelor, așa numita „Glavneia Littera“ sau prescurtat „Glavlit“. De la această dată cenzura tuturor imprimatelor o face acest „Glavlit“, care întreține legături foarte strânse cu poliția secretă-sovietică, G. P. U.-ul înspăimântător.

Centrul instituției este la Moscova și dispune de 125 funcționari. Regulamentului Glavlit-ului la art 2 spune următoarele despre felul cum are să-și îndeplinească atribuțiunile :

„Dispune referitor la nimicirea produselor de presă și a suprimării părerilor cari sunt indezirabile din punct de vedere al Sovietelor“. Intocmește indexul presei străine antibolșeviste și a cărților potrivnice intereselor comuniste, a căror intrare în țară este oprită. Este demn de remarcat dealtfel cum înțelege să-și exercite funcțiunea lui Glavlit-ul și pentru aceasta relevăm ordinul ce l'a dat la 27 Iunie 1924, prin care oprește ca să se pună în vânzare alte fotografii sau statue ale lui Lenin, decât acelea cari seamănă perfect cu cele făcute de Soviete.

După toate acestea când comuniștii noștri vin să reproșeze guvernului măsurile luate față de presă, să nu uite a-și îndrepta mai întâi privirile asupra situației din Rusia Sovietică. Ar fi de dorit ca ei să aibă atâta bun simț să nu ceară mai mult statelor burgheze

decât dă statul Sovietic. Iar când este constatat că statele burgheze sunt neasemănat mai generoase chiar cu presa comunistă, atunci bolșevicii noștri ar face bine dacă ar abandona cinismul și ar adopta o atitudine ceva mai cinstită.

Munca Ligei Antiimperialiste în China.

Nu numai publiciștii, dar nici chiar ziaristii cari prelucrează materialul informativ telegrafic al agențiilor telegrafice mondiale nu cunosc îndeajuns amănuntele evenimentelor sângeroase din China și motivele pentru cari au fost puse față în față milioanele de oameni în această țară îndepărtată. Din conglomeratul atât de incurcat al evenimentelor din China, cititorul de ziare nu se mai poate orienta. Tsang-Tsolin, Tsang-Kai-Tsek, armata de Sud sau de Nord, influența engleză, japoneză, americană sau sovietică formează un complect haos, în care orientarea pare imposibilă.

În realitate și în China se dă lupta între comunism și între forma de stat tradițională chineză. Luptele mai au apoi diferite scopuri laterale, lupta cea mare se dă însă între aceste două principii.

Diferendul a fost înveninat în halul de azi de către Soviete. Ele au început munca de revoluționare în China prin înființarea „Ligei Antiimperialiste pentru lupta de independență națională”. Președintele ligei a fost desemnat de către Soviete Lihoun-Tsang, iar vicepreședintele ei Liao-Han-Tsin. Ambi sunt vechi propagandiști ai comunismului și formează în China Kuo-Min-Tang-ul, secția chineză a comitetului executiv al Kominternului dela Moscova. Dintre colaboratorii lor amintim pe: Sen, fost ministru de externe la Kanton, d-na Sun-Yat-Sen, Lipui-Hing, Lenhsieliș, Oupaoy, Lin He și Woumputson.

Organizația aceasta a căutat să pregătească revoluția din China nu prin propaganda ideilor comuniste, ci prin ideea libertății păturilor muncitoare din industrie și agricultură, deși în fond aceste idei nu erau decât mijloace prin cari să se ajungă la revoluționarea Chinei.

Kuo-Min-Tang-ul a reușit să se introducă și în cercuri militare. Cu bani el au reușit să atragă pentru scopurile Moscovei pe tânărul general Tsang-Kai-Tsek, care împreună cu elementele cari au făcut școala de propagandiștii comuniști pentru orient la Moscova a organizat armata de Sud. La spatele armatelor acestui general găsim Sovietele și fondurile lor.

Armatele de Nord apără tradițiile vechi ale Chinei. Tsang-Tso-Lin a declarat în mod repetat, că nu va depune arma până ce nu va decapita și pe ultimul comunist din China. Dintre generalii lui mai mulți și-au dus în tabără cosciugurile, fiind pregătiți la moarte pentru cazul că ar fi învinși.

Armamentul armatelor de Sud este defectuos, dar le stau la dispoziție fonduri nesecate. În schimb armatele de Nord au 7000 de tunuri, nenumărate mitraliere și muniții, astfel că ele asigură fără doar și poate victoria. În schimb armata aceasta nu prea are bani, neavând la spate fondurile armatei dela Sud.

Pentru luminarea trupelor de sud cu sentiment național puternic a început propaganda. Aceasta este cu atât mai necesară, întrucât masse întregi ale poporului chinez au fost înduse în eroare prin lozince false. În urma acestora contrapropagande înaintarea armatelor de Sud a fost deja oprită. În China de altfel Sovietele fac acelaș joc cu populația, pe care îl făceau odinioară Bela Kuhn și tovarășii lui în Ungaria. Se pare însă că în China succesul lor este mult mai greu decât a fost în Ungaria.

Şase învățătoare în haremul unui funcționar sovietic.

În ultimul timp sosesc tot mai multe plângeri din toate părțile Rusiei Sovietice la centrul sovietic dela Moscova, prin cari se denunță slujbașii tovarășii că ei se folosesc de puterea lor oficială pentru cele mai mârșave scopuri. În urma acestor excese numeroși slujbași sovietici au fost destituiți, fiind dovedit că duceau viață desfrânată până la bestialitate sau erau bețivi incorigibili.

Mai ales în Siberia sunt în privința aceasta stări îngrozitoare. În gubernia Kusnec din Siberia Sovietele au fost nevoite să pedepsească până și mulți conducători sovietici înalți pentru că ei au delapidat banii cari li s'au încredințat spre administrare, din cari duceau apoi viață desfrânată și făceau lux nebun.

Asupra acestor stări Sovietele dela Moscova au fost informate printr'un denunț făcut împotriva slujbașilor abuzivi de către o femeie muncitoare, care nu primise o recompensă destul de grasă dela slujbașul cu care avusese legături amoroase. După ce s'a făcut denunțul împotriva femeii s'au încercat mai multe atentate, căutând să fie înlăturată în felul acesta; după ce ea s'a adresat autorității centrale, fiindcă denunțurile ei la autoritățile locale au rămas fără nici un răsunet.

Cazul acesta a fost publicat de către „Sovjetskaja Sibirj“ organul sovietelor din Siberia, care cere măsuri aspre împotriva slujbașilor sovietici abuzivi, cari administreză această provincie în mod tâlhăresc. Situația nenorocită în care se găsește provincia, este caracterizată printr'o serie întreagă de exemple.

Între altele se arată că slujbașii Sovietici asaltează

învățătoarele cu ofertele lor de dragoste. Conducătorii constrâng fetele să trăiască ca prostituate, altfel sunt urmărite și aruncate din posturi.

În unele locuri nenorocitele de învățătoare găsesc foarte natural ca să se prostitueze și fac acest lucru dela început, pentruca în felul acesta să scape de vexațiunile cărora se expun în caz că ar refuza pe vre-un tovarăș dragostos.

Se arată pe urmă că în gubernia Tomsk a fost găsit un înalt slujbaș sovietic, care avea un harem întreg, ținând la el șase învățătoare. Asociația învățătorilor a făcut o anchetă în privința aceasta, constatând că într'adevăr lucrurile sunt adevărate. De altfel învățătoarele primesc un salariu atât de mic, încât le este imposibil să trăiască din el și pentru a duce un trai mai omenesc, ele se aruncă în brațele prostituției.

Iată stăutul proletar, iată cum este interpretată moralitatea la Moscova! Aceste principii ar vrea să le impună tovarășii roși și în statele burgheze. Sovietele ar vrea ca toate femeile din Rusia Sovietică să devină prostituate, căutând apoi să arunce și statele burgheze în această stare josnică și rușinoasă.

Situația mișcărilor comuniste.

GRECIA.

Propagandiștii sovietici din Grecia au început să facă propagandă pentru reluarea tratatelor greco-sovietice privitor la încheierea unui tratat comercial. Presa din Grecia însă atacă foarte violent pe îndrumătorii invizibili ai acestei propagande, avertizând guvernul să nu se lasă sedus de propagandiștii sovietici, cari în realitate urmăresc scopuri meschine și nu merită ca să se stea de vorbă cu ei.

BULGARIA.

În Bulgaria Sovietele au început să facă o propagandă foarte circumspectă și ele caută să introducă germenii bolșevismului în toate organizațiile, înființând în același timp diferite instituțiuni, cari la aparență au scopurile cele mai nobile, în realitate însă sunt periculoase cuiburi de bolșevism. Așa a fost înființat „Cercul Esperantist” și „Liga Antialcoolistă”, în cari bolșevicii și-au asigurat direcția. Propaganda comunistă a fost oprită în Bulgaria deja din anul 1924. Observându-se că cele două organizații sunt în strânsă legătură cu comuniștii, guvernul în trecutul apropiat le-a disolvat pe ambele. Cele două organizații aveau deja 20.000 membri.

MONGOLIA.

În Asia cele mai remarcabile rezultate le-au obținut sovietele în Mongolia. Adunarea națională a Mongoliei, „Huruldan”-ul în majoritatea lui se compune din comuniști, cari seduc populația cu principii democratice naționaliste, tinzând în realitate spre comunism.

INDIILE OLANDEZE.

Sovietele au început o propagandă foarte vie pe insulele coloniale olandeze. Pe inusla Celebes a avut loc o răsvrătire serioasă, căreia trupele generalului Swart i-au pus însă capăt în mod energetic. Relativ la propaganda bolșevistă guvernul olandez a dat instrucțiuni speciale în colonii și agitatorii bolșevici sunt executați imediat.

STATELE UNITE.

Societatea Statelor Unite rămâne consecventă principiului ce și a pus: „nici o legătură cu Sovietele!” Astăzi există în Statele Unite 38 asociații de tot felul cu mai bine de 8 milioane membri, cari luptă împotriva ideilor destructive răspândite de către Soviete. În felul acesta propaganda comunistă din Statele Unite se dovedește a fi zădărnice față de obstacolul pe care îl impune propagandei organizația puternică a elementelor burgheze și social-demo-

crate. Nu încape îndoială că în scurtă vreme Sovietele vor fi nevoite să-și recunoască eșecul formidabil suferit în Statele Unite.

CEHOSLOVACIA.

Guvernul a fost nevoit să ia măsuri foarte energice împotriva propagandei comuniste devenită tot mai intensivă, și ajunsă periculoasă prin faptul că au fost atrași spre bolșevism și înalți slujbași de stat. Funcționarii publici dovediți a fi comuniști au fost destituiți din serviciu. După datele statistice ale organizațiilor social-democrate însă în ultimul timp, până în luna Iunie numărul membrilor partidului comunist a scăzut cu 1790.

POLONIA.

La Varșovia poliția a făcut percheziție la Organizația Tineretului Rutenilor Albi din Orient, care a organizat o conspirație pentru răsturnarea ordinii constituționale din Polonia. Din datele pe cari a pus mâna poliția cu această ocaziune s.a constatat că asociația întreținea contact cu Moscova. Organizația tinerilor ruteni a primit dela Moscova în anul acesta 175.000 ruble pentru pregătirea revoluției din Polonia.

ANGLIA.

Ziarul „Daily Mail“ publică date arătând că agenții sovietici printr'o muncă sistematică organizează așa zisa „armată roșie“ din Anglia. Membrii înscrși în armata secretă roșie țin exerciții militare în toată regula și comandamentele lor se găsesc în Liverpool, Manchester și Glasgow. Guvernul a luat măsurile dictate de împrejurări.

INDIILE.

Lucrătorii fabricilor textile din Indii au intrat în grevă. *Ioshi* președintele organizației muncitorești a declarat că ș'a primit din partea sovietelor o contribuție de 21.000 rupii pentru a ajuta pe greviști. Centrul de propaganda bolșevistă dela Berlin „Rote Hilfe“ a ajutat pe greviști cu 15.000 rupii.

Lélekgyilkolás a Szovjetállamban.

A vörös szovjet apostolai tudják, hogy vérbirodalmuk nem lehet hosszuéletű sehoh s azért mindent egyetlen lapra tesznek föl. A tömegek elvadásására alapítják minden számításukat s azt hiszik, ha el tudják rontani a mai ifjúságot, akkor a játékot is megnyer-
ték, mert egy elrontott ifjúságból érdemes utódokat nevelhetnek a marxista-állam részére. A gyermekek lel-
két már a bölcsőben *megmételtyezik azzal, hogy had-
járatot indítanak a szülők erkölcsi érzése ellen.* Az er-
kölcstelen felfogású szülők szállítják a legjobb gyer-
mekanyagot a kommunisták részére. A vallásos érzés
kipusztítása csak eszköz a cél elérésére. El kell pusztítaniok a házasság intézményét is, hogy a gyermek-
nevelés teljesen a szovjethohérok kezébe kerüljön. A
családi élet a legerősebb bástya a kommunizmus ellen.
Minden propaganda, amely a kommunisták részéről
a házasság intézménye és a családi élet körül jelent-
kezik ennek az erősségnek a megingatását célozza. Azt
az elvtársat, aki nem egyre-másra váltogatja a felesé-
geit, a többiek „tökfilkónak“ mondják. A szovjetállam
az asszonyt teljesen kiszolgáltatja a férj kénye-kedvé-
nek. A férfi bármikor elhagyhatja a nőt és más ass-
zonnyal állíthat be házközösséget. *Az ilyen rövidéletű
házasságokból származó gyermekek kikerülnek az ut-
cára.* Csavargókká válnak. Nem igaz, hogy az állam
felneveli őket. Mint a kiverő kutyák — házról-házra
járnak, csoportokba verődnek: s lopással, betöréssel

tartják fenn magukat. Azok, akik néhány hónapos korukban állami gyermekmenhelyekbe kerülnek, 12 éves korukban már szintén az utcákat roják, mert csak eddig az élethatárig gondoskodik neveltetésükről a szovjet. A kommunista-uralom alatti Magyarországon is, ép úgy, mint a mai Oroszországban, *14—16 éves gyermekek kötöttek már házasságot és váltak el.* Egyszerűen ment minden. Az egybekelést, majd a szétválást csak be kellett jelenteni. Ma különösen Ausztriában intéznek tömeges támadást a házasság intézménye ellen a kommunisták. Egy sereg egyesület küzd a lelkek megromlásáért. Nálunk is megalakultak már s egészen titokban működnek. Ezek az egyesületek: a „Vörösházasság“, a „Szabadszerelem“, a „Szabadgondolkodás“ egyesületei. Oroszországban a gyerekeknek nem szabad se az Istenre, se a szülőkre gondolniok. Megtiltják nekik a szülők iránti engedelmességet. Csak a vörös-állam vezetőire szabad hallgatni. Az iskolák rendszere fokról-fokra kiöli a gyermekekből a szülői érzés melegét s csak egy Istent tanítanak, *de ezt „vörös-szervezet“-nek hívják.* Moszkvában külön iskolák vannak, amelyek ezekből a megmértelyezett lelkű gyermekekből vörös propagandistákat, vörös államvezetőket faragnak. *Magyarországon egy ilyen 22 éves kölyök-ember közoktatásügyi osztályfőnök volt s 17—18 éves kölykök voltak helyettesei,* akik valamennyien súlyos fizetéseket huztak. Ilyen körülmények mellett nem csoda, ha az egyik leányiskolában *a tanárnő, aki ma Romániában él s a magyar kisebbség társadalmában bizonyos szerepet játszik,* ezeket mondta egyszer serdületlen leánytanítványainak: *„Ti bármikor odaadhatjátok magatokat a férfiaknak. Ha nem akarjátok, hogy gyermekeitek legyenek, ezt és ezt tegyétek. Ha azonban gyermekek születnek, ne essetek kétségbe. A proletár-állam gondoskodik róluk. Én is így élek!”* A

Notre Dame de Sion budapesti apácázárdában gyakran megjelentek a vörös gárdisták. Vezetőjük összegyűjtötte a növendékeket a nagyterembe és előadást tartott nekik *a nemi élet legegyszerűbb és legdrasztikusabb problémáiról*. Többek között felvilágosította őket, hogy el kell hagyniok a zárdát és szülnenek gyermekeket a proletár-államnak. E tekintetben — ugymond — nem fontos, vajjon házasságot kötnek-e, vagy sem. A leánykákniak meztelen asszonyokat és *meztelen férfiakat mutattak és szégyenérzetük kiölésére valamennyiük előtt megmagyarázták az egyes testrészeket*. 12 és 14 éves leányok kérdőíveket kaptak. A 20 kérdés között volt az is, hogy *mikor háltak el férfiúval először*. A fiuknak is be kellett írniok pontosan a kérdőívbe, hogy mikor tettek eleget elsőizben fajfentartási kötelezettségeiknek. Így akarta biztosítani a maga dögletes uralmát a szovjet Magyarországon. Ezt kísérli meg most titokban nálunk is a vörös propaganda. Legyen résen a társadalom. A szovjet szemét-eszméi már terjednek Romániában s átható szaguk hamar a lelkekhez juthat.

Bécsi levél Kun Béla munkatársairól.

A bécsi szociáldemokrata párt vezetői állhatatosan tagadják, hogy összeköttetésük lenne Moszkvával. De dacára a párt kettészakadásának, dr. Bauer és dr. Renner csoportjai érzelmi közösségükben mégis közös célokat követnek Moszkva felé. Bécs és Moszkva együttműködése nagyon régi keletű.

1919-ben, amikor a kormányhatalmat a szociáldemokraták gyakorolták, a magyar és orosz kommunista-vezetők, mint igazi törzsvendégek jártak Bécs utcáin. Ebben az évben kétszer is megkísérelték, hogy

kezükbe kaparintsák a hatalmat. Öt halott és harminc súlyosan sebesült polgár véérébe került a két kísérlet visszaverése.

Augusztusban az orosz-magyar kommunista-vezetők Bécsbe menekültek. Renner kormányelnök nem fogta le őket, sőt többeket közülök felvettek a szociáldemokrata pártba, ahol ma is jól fizetett tisztségeket töltenek be.

Kunfi Zsigmond, Kun Béla köztársaságának népbiztosa, a bécsi „Arbeiter-Zeitung“ legbefolyásosabb munkatársa. A legtöbb munkásolvasó nem is tudja, hogy Kunfi 10 évvel ezelőtt halálos ellensége volt a szociáldemokraták pártjának s 1918 október 15-én szószerint kijelentette, hogy: „Nem állunk meg, amíg meg nem teremtjük a szovjet-köztársaságot. Nincs ehhez másra szükségünk, csak időre, időre!...”

Böhm Vilmos, a volt vörös hadügyminiszter, szintén tagja a bécsi szociáldemokrata pártnak s mint népgyűlések szónoka küzd a szociáldemokráciáért.

Lázár Lajos volt magyar népbiztos ma jól megfér a bécsi szociáldemokratákkal s az Ausztriához csatolt nyugatmagyarországi részek helyettes tartománykapitánya.

Till Ignác pincér és volt népbiztos vezetője a nyugatmagyarországi részek szociáldemokrata pártjának és ugyanott tartományi tanácsos.

Wallisch Kálmán volt biztos és titkos ügynök ma Stájerország tartománygyűlésének tagja s a szociáldemokrata pártban vezetőszerpe van.

Dr. Neurath Ottó, a müncheni bolsevik uralom volt szocializáló népbiztosa ma a szociáldemokrata Bécsnek kiállításigazgatója és fejedelmi jövedelme van.

Folytathatnók a listát hasábokon keresztül. A két pártárnyalat ma is éppen olyan jól megérti egymást,

mint 1919-ben s az ausztriai polgári társadalom tudja, hogy Kun Bélát *nem a magyarországi akcióért küldték Bécsbe*, hanem azért, hogy előkészítse a mai osztrák államformának szovjetrendszerre való kieroszakolását.

A bolsevikiek börtönében.

Már irtunk a proletár-állam borzalmas börtönéről, amely Solovski (Solowezk) szigetét teszi nevezetessé. Ez a sziget a Fehér-tenger egyik öblében, az Onyegahölben van s mintegy 266 négyzetkilométer kiterjedésű. Évszázadokon keresztül áhítatos zarándokseregek járták a sziget földjét, hogy irgalmat könyörögjenek a solovskii csodatevő Madonnától. A sziget hatalmas kolostorában az éghajlat mostohaságaival dacoló ájtatos barátok laktak s hat templomban szakadatlanul tartottak az istentiszteletek. Ebből a békés szigetvilágból csinálták meg a bolsevisták a proletár-állam deportációs területét, mert a polgári és szociáldemokrata elemek tömeges letartóztatásával az ország börtönei és fegyházai már tulságosan kevésnek bizonyultak. A borzalmak szigetévé változtatták ezt a területet a bolsevisták, amelyről *Duguet Raymond* francia író ijesztő dolgokat ír most megjelent könyvében. Duguet maga is el volt fogva s kilenc hónapot töltött ezen a szigeten, ahonnan ez évi március végén szabadult meg. *Március havában 15.000 letartóztatottja volt a szigetnek.* A legtöbb fogoly politikai gyanuokok miatt kerül letartóztatásba. Itt azonban nem bocsájtják őket szabadon a hadbírósgok, hanem *fogságban tartják őket évek hosszú ideig minden ítélet nélkül.* Figyelemreméltó körülmény, hogy a letartóztatottaknak csak 5%-a tartozik az értelmi osztályhoz, 61%-a a szociáldemokrata munkás.

A fenmaradó 30% csavargókból és prostituáltakból áll, akik különféle politikai és kémkedési ügyekben vettek részt. Az intellektüellek nagyrésze pap. Kisebb része a régi arisztokráciából került ki. A rettenetes észak-sarki klímában a letartóztatottak nyomoruságos faviskókat építenek maguknak. A templomokba és a kolostorba az őrszemélyzet és a sziget vezetői helyezkednek el. Az éghajlat az év háromnegyed részében kemény sarkvidéki tél s a hideg néha hónapokig 30 fokon zéró alatt áll. Keskeny deszkapadokon, mindenféle takaró nélkül hevernek egymás mellett a foglyok s teljesen kameríti őket a sziget erdőiben végzett állatiásan nehéz kényszermunka. A legborzalmasabb hóviharakban irgalmatlan kancsukázások alatt vonulnak ki minden reggel a fogolycsapatok az erdőbe s egyik-másikon alig van egy-két vászondarab, amivel a testét beburkolja. Késő estig tart a munka és aki a neki kiadott részt estig el nem végzi, ott kell maradnia, amíg csak készen nincs a munkájával. A kimerülőket kancsukával serkentik új munkára az örök s csak azokat a betegeket mentesítik a munka alól, akiknek hőmérséklete *a 39 fokot eléri*. Aki betegnek vallja magát s hőmérséklete nem üti meg a 39 fokot és nem megy dolgozni, *azt egyszerűen agyonlövik*. 1924-ben a sziget kormányzói 1000 sirt ásattak meg a foglyokkal abban a biztos tudatban, hogy ennyi ember bizonyára elpusztul az év folyamán. Pedig akkor a foglyok száma még csak 5000 volt. A foglyok élelmezése a következőkből áll: reggel egy fél csésze barna levet kapnak, amire azt mondják, hogy feketekávé. Délben másfél deci tea, 15 deka füstölt hal. Este 2 deci zablé s naponta 600 gram fekete kenyér. Semmi zsir, semmi hus. Így kellene elbánni a polgári államok kommunistáival is.

Panaszkodik a M. O. P. R.

Olvasóink tudják, hogy a *Mejdonirotkoas Obchestvo Pomotchi Revolutsioner*, röviden M. O. P. R., milyen eszközökkel igyekszik befurakodni azokba az államokba, amelyek nem engedik meg területeiken a kommunista-propagandát. A M. O. P. R. új egyesületeket alakít kevésbé ismerős címekkel, de egyazon célkitűzéssel és aztán ezeknek az egyesületeknek a leple alatt kezdi meg a védekezés harcát folytató polgári államokban a maga szervezkedését.

A M. O. P. R.-nak ez a szándéka és terve azonban mindenütt hajótörést szenvedett, mert a III. Internacionálé Ellen Alakult Nemzetközi Ántánt nagyszerű hirszolgálatára már akkor figyelmessé tette a polgári államokat a készülő alkamunkára, amikor a terv még csak csirájában volt.

Azóta a M. O. P. R. újra sűrűn gyűlésezik Moszkvában és panaszkodik a „fehér terror” ellen. Panaszkodik a fehér terror ellen, amikor a szovjet-állam szervei a *G. P. U.* és a *Cséska több mint kétmillió embert gyilkoltak le*, mert nem vetették alá magukat a szovjet akaratának, vagy mert egyszerű proletár-feljelentésre az „állam közbiztonságát veszélyeztették”.

A M. O. P. R. rendkívüli ügynökei éppen most árasztották el megint a világot, amikor új moszkvai panaszok hangzanak felénk. Franciaországban letartóztatnak négy embert, akik a megszállott rajnai részeket akarták forradalmasítani. Mind a négy a M. O. P. R. küldöttje volt. A letartóztatásokra természetesen azt mondja a M. O. P. R., hogy sértik az emberi jogot és az emberi öntudatot.

Azok a mindenféle munkás-segélyegyletek, amelyek most vannak megalakulóban hangzatos címek alatt és amelyeknek egyik-másikát hozzánk is be akarták lopni,

mind a M. O. P. R. szolgálatában állanak. Ennek az akciónak az a célja, hogy befolyásos emberek megnyerésével és a titkos célu egyesületi élére való állításával megkönnyítsék az erők összegyűjtésének munkáját és egyesületekbe való tömörülését. Ezekbe az egyesületekbe beiratják szép lassan a tiszta bolsevista gondolkozású elemeket, akik *alkalomadtán olyan irányt szabtak volna az egyesület részére, amilyent a bolsevista célok megkövetelnek.* Nem a M. O. P. R. emberein múlt, hogy akciójuk eddig semmiféle eredményt nem tudott Romániában elérni.

A polgári államok természetesen ezt az aknamunkát is kivélik s a titkos megbizottakat, akik fennén hangoztatják, hogy nem a M. O. P. R. emberei, egymásután vetik fogságba. A M. O. P. R. keze messze nyúlik s a bolsevista emisszáriusok ellen fellépő irányzat elintézését a titkos propagandapénzek és alapok forrásait szüresölgető lapokra szeretnék bizni. Ebben a harcban még alkalma lesz panaszkodni a M. O. P. R.-nak, mert a védekezők sorsfalában minden kibukott harcos helyébe új kerül s polgári részről a harcot senki nem adja fel.

Sajtószabadság és kommunizmus.

A polgári államok sajtórendőri intézkedései nagy felháborodást keltenek a kommunisták köreiből s a feudál-arisztokratikus polgári társadalom minden „emberi haladást” kigunyoló önkényének mondják a véleményszabadság sajtó útján való megnyilatkozásának korlátozását. Ezek a jeles emberek csak akkor ítélik meg ilyen szemüvegen keresztül a sajtórendőri korlátozásokat, ha azokat a polgári államok hatóságai ren-

delik el. *De ha a saját bőrükről van szó*, úgy a legerképzeltetőbb polgári terrornál is súlyosabb megfélemlítéssel fekszenek reá a sajtóra.

E tekintetében beszédes példákat nyújt nekünk maga a proletár-állam, Szovjet-Oroszország.

Az oroszországi forradalom után a népbiztos urak első ténykedése az volt, hogy *megölték a sajtószabadságot*. 1917 október 18-án kelet rendeletükkel megtorló intézkedéseket tettek az akkori sajtó ellen. Novemberben az újságkiadás jogát *állami monopóliumnak* deklarálták. Decemberben felállították a *sajtóügyekben ítélkező forradalmi törvényszéket*. Az orosz forradalomnak ezt az idejét Gorkij a „dekrétizmus“ korának nevezte el.

1918 márciusában már minden sajtóvétséget *rendes forradalmi törvényszékek* elé utaltak. Ezek a törvényszékek végezték ki a polgári véleményszabadságot.

Ugyanezen év októberében *mindenféle lapnak a megjelenését beszüntették* a kormány hivatalos lapjain kívül. Nem volt se szaklap, se napilap, vagy folyóirat, amely más célt szolgálhatott volna a kormány céljain kívül. A szovjet-bürokrácia pedig egy új szervet termelt ki, az állami kiadványok szervét, az ugynevezett „*Gosszudarstvennoie Izdafelstvor*“-t, amelynek engedélye és cenzurája nélkül Oroszországban semmiféle sajtótermék nem láthatott napvilágot.

A szovjetalkotmány 18. pontja pedig kimondja, hogy a „proletárok megteremtik sajtójukat a tőkés érdekek ellen, amelyek semmiféle nyomtatványt a Szovjetállam területén nem adhatnak ki“.

Tehát nem is védekezhetnek.

1922 június 6-án új rendelet jelenik meg. Ez a rendelet megszervezi a könyvek és kiadványok vezérigazgatóságát, a „*Glavneia Litterát*“, vagy röviden a „*Glavit*“-et. Azóta minden nyomtatvány cenzuráját ez a

szerv végzi, amely szoros összeköttetésben áll az állam politikai rendőrségével, a rettegett G. P. U-val. A „Glavlit“ központja Moszkvában székel s 125 tisztviselője van. A „Glavlit“ szervezeti szabályzatának 2. pontja ezekben írja le a gyakorlandó köteleességek egy részét: *„Rendelkezik azoknak a nyomdai termékeknek megsemmisítése és azoknak a véleményeknek elfojtása tekintetében, amelyek a szovjet-állam érdekeit sértik“*. Indexen tartja a szovjetellenes külföldi lapokat és könyveket, amelyeket nem enged be az országba s háttáskörének mulatságos kiaterjesztése mellett bizonyít az a rendelkezés is, amelyet 1924 márcus 27-én bocsájtott ki és amely büntetendő cselekménynek mondja azt, ha valaki olyan Lenin-képet, vagy szobrot hoz forgalomba, amelyik nem hasonlít a *„hivatalosan kiadott Lenin-képekhez, vagy szobrokhoz“*.

Amikor a mi kommunistáink a román állam szükségintézkedései ellen panaszkodnak s az átmeneti intézkedések védekező jellegét a természetjogok elfojtásának mondják, ne felejtkezzenek meg „ideális“ államformájuk zsarnoki önkényéről, amely megöli a szabad véleménynyilvánítás legelemibb megnyilatkozását is. Zsarnokibb, elnyomóbb eszközöket nem ismer a világ a sajtószabadság kipusztítására, mint a proletár-állam intézkedései. Hallgassanak hát el a mi kommunistáink s gondoljanak ideális államformájuk ideális eszközeire, amelyeket nagyon hamar átvehetnek védekezési harcukban a polgári államok is.

Az Antiimperialista Liga munkája Kinában.

Nemcsak az újságolvasók, hanem a világ távirati irodáinak jelentéseit feldolgozó újságírók közül is kevesen értik és ismerik annak a véres színjátéknak a

céljait, amely ma a kínai birodalom embermillióit állítja szembe egymással. Tsangtsolin, Tsangtsungtsang, Tsangkaisek, déli hadsereg, északi hadsereg, Peking, Nanking, angol befolyás, orosz befolyás stb. zürzavaros egyvelegéből nem tud kibontakozni az olvasó. A megyei birodalom borzalmas harcmezőin most két politikai áramlat világtálatalkító küzdelme folyik. A kommunizmus és a hagyományok szikláira épített arisztokrata-állameszme, amely kész megadni honpolgárainak a demokratikus átalakulás lehetőségeit — küzd ott egymással.

A harcot a szovjet propagandája lobbantotta fel. A szovjet a kínai forradalmosító propagandát a „Nemzetek szabadságáért küzdő antiimperialista Liga” kínai osztályának megszervezésével vezette be. A liga elnökévé Lihoungtsangot, alelnökévé pedig Liaohansunt rendelte ki a szovjet. Mindketten régi propagandistái a kommunizmusnak s a Kuo-Min-Tangnak, amely ma a kommunista párt végrehajtóbizottságának kínai része. Mellettük, mint munkatársak, a következők tün-tek ki: Sen, volt kantoni külügyminiszter, Sunjatsen asszony, Lipuihing, Lenhsielis, Oupaoy, Linho és Womputson.

Az osztály nem a kommunizmus eszméivel, hanem a gazdálkodó és földműves-munkásosztály felszabadításának jelszavaival igyekezett a kínai forradalmat előkészíteni, jóllehet, hogy ez az irányzat csak eszköz volt a kommunista-célok elérésére.

A propagandának sikerült befurakodnia katonai körökbe is s a politikai szovjet-ügynökök megnyerték céljaiknak — azt mondják, rengeteg arany árán — *Tsangkaisek tábornokot*, aki a déli tartományok ifjabb s moszkvai propaganda-iskolát járt elemeivel megszervezte a déli haderőket. Tsangkaisek seregeinek háta mögött Moszkva aranya és politikája áll.

Az északi haderők Kína ősi hagyományait védik. Tsangtsolin ismételtén kijelentette, hogy nem teszi le a fegyvert addig, amíg Kinában az utolsó kommunistát le nem fejeztette. Tábornokai közül többen magukkal hozták a *koporsóikat* is, amivel azt akarják katonáik előtt bizonyítani, hogy ebben a küzdelemben vagy győznek, vagy meghalnak.

A déli hadsereg felszerelése hiányos, de kiapadhatatlan pénzkészletek állanak rendelkezésére. Viszont az északi hadsereg 700 ágyuja, megszámlálhatatlan gépfegyvere s municiókészletei feltétlenül biztosítják a végső győzelmet. Pénze azonban nincs s anyagi erőforrásaitól el van vágva.

A déli hadsereg erősen nemzeti érzésű csapatainak felvilágosítására már megindult az ellenpropaganda. A tömegek hamis jelszavakkal tisztán bolsevista célokat szolgálnak. Az ellenpropaganda hatása alatt azonban a déliek előnyomulása máris megállott. Kinában a kommunisták ugyanazt a játékot üzik a tömegekkel, melyet a nemzeti céloktól hevitett magyar polgárokkal üztek Kun Béláék. De Kinában nem lesz olyan könnyű a sikerük, mint Magyarországon volt.

Tanítónők egy szovjet-tisztviselő háremében

Az utóbbi idők óta, írják a moszkvai lap tudósítások — nap-nap után panaszok érkeznek a központi kormányzathoz olyan szovjet-tisztviselők ellen, akik állásukat a legdurvább és legaljasabb célokra használják ki. A központi hivataloknak több tisztviselőt kellett elbocsájtaniuk nemi kicsopngások és iszákosság miatt.

Különösen a szibériai viszonyok elremitőek e tekintetben. A szibériai Kusz nec tartományban a legszámottevőbb pártvezetőket, közöttük több igazgatót is meg-

büntetett a központi kormányzat, mert elsikkasztották a gondjaikra bizott pénzeket s fényűző életmódot rendeztek be a maguk számára. A visszaélésekre egy feljelentés hívta fel a központi vezetők figyelmét. Ezt a feljelentést az ifjumunkásnők szervezetének egyik tagja tette meg boszúból, mert a szerelmi viszonyt nem bővítette ki kellő anyagi alappal a hevülékeny szívű vezető elvtárs. A vezetők közül többen merényletet is követtek el a leány ellen s a helyi hatóságokhoz intézett panaszai mindig eredménytelenek voltak.

Ezt az esetet a központi kormányzat szibériai hivatalos lapja, a „Sovjetskaja Sibirj“ hozta nyilvánosság elé, hogy a szibériai állapotok miatt végre komoly intélmét intézzen a kormányhoz. A lap a tarthatatlan helyzetet egész sereg példával illusztrálja. Főleg azt panasolja fel, *hogy a tanítónők állandó ostromnak vannak kitéve a kommunista pártvezetők részéről.* A pártvezetők arra kényszerítik őket, hogy prostituált életet éljenek velük és azokkal, akik befolyással bírnak a központban.

Egyes helyeken már egészen természetesnek tartják ezt és sok tanítónő önként odadobja magát a prostitúciónak, csak hogy jobb helyzetet biztosítson magának.

Felemlíti a lap, hogy Tomszk vidékén egy kerületi vezető szovjet-tisztviselő *egy egész háremet rendezett be magának s hat tanítónőt tart el ebben a háremben.* A tanítók szakiszervezete e leleplezések alapján vizsgálatot indított a megnevezett tanítónők ellen és megállapította a vádak igaz voltát. A tanítónők kétségbeejtő helyzetben vannak s a megdöbbenően kis fizetés, amit kapnak, rákényszeríti őket arra, hogy a tisztességtelen ajánlatokat elfogadják.

Ime a proletár-állam, ime a proletár-erkölcs moszkvai értelmezése. Ilyen felfogást akarnak elhinteni ezek az elvtársak a mai polgári társadalomban. A proletár-

állam beszünteti a prostitúciót, mert valamennyi nőjét prostituálttá akarja sülyeszteni s a prostitúciónak ezt a fajtáját hivatalosan el akarja ismertetni a proletár-rendre és erkölcsre esküvő elvakultakkal. Le akarja rántani a polgári társadalmat abba a mélységbe, amelyben ő fetreng s a kétségbeesettek gunyjával és fanyar mokolyával áll meg a mi polgári felfogásunk előtt. Ez a felfogás azonban még ma is az erős sudaru fához hasonlít, amelyet a moszkvai erkölcsök hernyója szeretne bonyalazni. Legyünk résen, hogy ez meg ne történhessék.

A kommunista-mozgalom helyzetképe.

GÖRÖGORSZÁG :

A szovjet-kormány görögországi propagandistái mozgalmat indítottak a megszakadt orosz-görög kereskedelmi tárgyalások felvétele céljából. A görög sajtó éles hangon támad a mozgalom láthatatlan irányítóira s arra inti a kormányt, hogy teljesen zárkózzék el a szovjet készsége elől, amely alattomos terveket leplez a kereskedelmi tárgyalások iránt mutatkozó egyezkedésével.

BULGÁRIA :

A szovjet ügynökei Bulgáriában is megalakították az ugynevezett „Eszperantó-kört“ és az „Antialkoholista Ligát“. Miután Bulgária már 1923-ban betiltotta a kommunista-alakulatokat, Moszkva hívei emberbaráti és mássemleges jellegű egyesületekkel akarják folytatni az országban betiltott propagandájukat. Ilyen titkos bolseviki intézmény a fenti két egyesület is, amelynek működését most szintén beszüntette egy kormányrendelet. A két egyesületnek már 20.000 tagja volt.

MONGOLIA:

Ázsiában a legnagyobb sikerrel Mongolország területén dolgozott és dolgozik a kommunizmus. A mongol nemzetgyűlésnek, a *huruldán*-nak többsége kommunista. A kommunista-vezetők a tömegeket nemzeti-demokrata jelszavakkal ámitják.

HOLLAND-INDIA:

Nagy eréllyel kezdték meg a kommunisták Holland-Indiában a propagandájukat s Celebesz szigetén komoly zayargások is voltak, amelyeket Swart tábornok csapatai fojtattak el. A kormány a gyarmatokra külön antibolszvista rendeleteket bocsájtott ki s a tetten ért propagandistákkal a katonai hatóságok végeznek.

EGYESÜLT-ÁLLAMOK:

Az északamerikai Egyesült-Államok társadalma általánossá tette a jelszót: „Semmi közösség a szovjettel!” *Harmincnégy társadalmi egyesült nyolcmillió tagja* küzd a kommunizmus eszméi ellen s a szovjet-propagandistákkal az utca bánik el. A mozgalom a polgári és szociáldemokrata erők elszánt védőgátját nem tudja áttörni. Amerikából hamarosan teljes vereséggel kell kivonulnia a szovjet-propagandának.

CSEHSZLOVÁKIA:

A kormány kénytelen volt erélyes intézkedéseket tenni a terjedő szovjet-propagandával szemben, amely már magasállású állami tisztviselőkhöz is hozzáfért. Ezeket a kommunista tisztviselőket elbocsájtották a szolgálatból. A szociáldemokrata szervezetek hivatalos kimutatása szerint ez évi június hó végéig a kommunista szakszervezetek létszáma 1790 taggal csökkent.

LENGYELORSZÁG :

Varsóban a rendőrség házkutatást tartott a Keleti-Fehér-Rutének Ifjúsági Szervezetében, amely összeesküvést készített elő a lengyel államforma megdöntésére. A lefoglalt adatokból nyilvánvalóvá vált a szervezet összeköttetése Moszkvával. A Fehér-Rutén Ifjúság ebben az évben 175.000 dollárt kapott a lengyelországi forradalom előkészítő munkálataira.

ANGLIA :

A *Daily Mail* adatokat közöl arról, hogy Angolországban a szovjet ügynökei rendszeres munkával kiépitik a *titkos „vörös hadsereget“*. Az angol titkos vörös hadseregbe besorozott egyének rendszeres katonai gyakorlatokat tartanak s Liverpoolban, Manchesterben és Glasgowban van a parancsnokságuk. A kormány megtette a szükséges ellenintézkedéseket.

**A magántulajdon államrendjének hívei terjesz-
szék, olvassák a kommunizmus ellen küzdő egyet-
len romániai szak-folyóiratot az**

„A R E N D“-et.

CLUJ
„CARTEA ROMANEASCA“

10889.

BCU Cluj / Central University Library Cluj